

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 174/10
20.10.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog S.I, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 462/10 od 20.09.2010. godine podignutom protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Subotici Kž-175/09 od 04.09.2009. godine, u sednici veća održanoj dana 20.10.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

Uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz broj 462/10 od 20.09.2010. godine UTVRĐUJE SE da je pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Subotici Kž. broj 175/09 od 04.09.2009. godine, povređen zakon u korist okrivljenog S.I. – član 369. tačka 4. ZKP-a u vezi člana 50. i 57. stav 1. tačka 6. (sada tačka 7) KZ-a.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Subotici K. 623/08 od 16.12.2008. godine, okrivljeni S.I. oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1. Krivičnog zakonika za koje mu je izrečena uslovna osuda tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci, te je istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko u roku od dve godine ne učini novo krivično delo. Okrivljenom je izrečena i mera bezbednosti zabrana upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od šest meseci.

Presudom Okružnog suda u Subotici Kž. 175/09 od 04.09.2009. godine, delimičnim uvažanjem žalbe Opštinskog javnog tužioca u Subotici preinačena je prvostepena presuda u pogledu odluke o krivičnoj sankciji tako što je Okružni sud u Subotici okrivljenog I.S. zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1 KZ-a, za koje delo je oglašen krivim prvostepenom presudom, na osnovu člana 4. stav 2, 42. i 50. KZ-a i člana 356. ZKP-a osudio na novčanu kaznu u iznosu od 200.000,00 dinara, koju je okrivljeni dužan da plati u roku od 60 dana od prijema pismenog opravka drugostepene presude, te je istovremeno određeno da će se ista, ukoliko je okrivljeni ne plati u ostavljenom roku, zameniti kaznom zatvora u skladu sa odredbom člana 51. stav 2. Krivičnog zakonika, a prvostepena presuda je u preostalom i nepreinačenom delu ostala neizmenjena.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Subotici Kž. broj 175/09 od 04.09.2009. godine, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a u vezi člana 50. i 57. stav 1. tačka 7. Krivičnog zakonika, sa predlogom da se zahtev usvoji tako što će se drugostepena presuda preinačiti u pogledu odluke o krivičnoj sankciji.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u odsustvu obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog S.I. i njegovog branioca, advokata J.N, na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa navedenom pravnosnažnom presudom, pa je po oceni navoda u zahtevu za zaštitu zakonitosti našao:

Zahtev je osnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da je pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Subotici Kž. broj 175/09 od 04.09.2009. godine učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a u vezi člana 50. i 57. stav 1. tačka 6, u vreme donošenja drugostepene presude, (sada tačka 7) KZ-a, jer je, drugostepeni sud odlučujući o krivičnoj sankciji prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu i to u korist okrivljenog S.I.

Naime, odredbom člana 56. Krivičnog zakonika propisano je da sud može učiniocu krivičnog dela izreći kaznu ispod granice propisane zakonom ili blažu vrstu kazne pod uslovom da zakon predviđa da se kazna može ublažiti, ili kad zakon predviđa da se učinilac može osloboditi od kazne, a sud ga ne oslobodi od kazne ili kada sud utvrdi da postoje naročito olakšavajuće okolnosti i oceni da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja.

Nadalje, u situaciji kada su ispunjeni uslovi za ublažavanje kazne iz člana 56. KZ-a, član 57. KZ-a predviđa granice ublažavanja kazne, pa je tako između ostalog u tački 6. stava 1. toga člana bilo propisano da se, ako je za krivično delo propisana kazna zatvora bez naznačenja najmanje mere, umesto zatvora može izreći novčana kazna ili rad u javnom interesu.

S` obzirom na to da iz spisa predmeta proizlazi da je okrivljeni pravostepenom presudom oglašen krivim za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1. KZ-a, za koje je propisana kazna zatvora od jedne do osam godina, to jest da je za predmetno krivično delo propisana kazna zatvora sa naznačenjem najmanje mere (godinu dana zatvora, koja je po članu 57. stav 1. tačka 4 /sada tačka 5/ KZ-a, mogla biti ublažena do tri meseca zatvora), to se u smislu odredbi člana 57. stav 1. tačka 6. KZ-a, u vreme donošenja drugostepene odluke (sada tačka 7) KZ-a, okrivljenom nije mogla izreći novčana kazna.

Nadalje, član 57. stav 2. (sada stav 4) KZ-a propisuje mogućnost da sud okrivljenom kaznu ublaži bez ograničenja propisanih u stavu 1 toga člana u situaciji kada je ovlašćen da učinioca krivičnog dela oslobodi od kazne, a u smislu odredbe člana 58. KZ-a, sud može primeniti taj institut samo kada to zakon izričito predviđa ili ako je u pitanju krivično delo učinjeno iz nehata i kad posledice dela tako teško pogađaju učinioca da izricanje kazne u takvom slučaju očigledno ne bi odgovaralo svrsi kažnjavanja. Kako je okrivljeni predmetno krivično delo izvršio sa umišljajem, a odredbom člana 297. KZ-a nije izričito predviđena mogućnost oslobađanja od kazne učinioca ovog krivičnog dela, to u konkretnom slučaju po Krivičnom zakoniku nije bilo mesta izricanju novčane kazne.

S` toga je Okružni sud u Subotici time što je presudom Kž. 175/09 od 04.09.2009. godine, delimično uvažio žalbu Opštinskog javnog tužioca u Subotici i preinačio presudu Opštinskog suda u Subotici K. 623/08 od 16.12.2008. godine, tako što je okrivljenom za predmetno krivično delo izrekao novčanu kaznu, iako za to nisu postojali zakonski uslovi, pogrešno primenio odredbe člana 50. i 57. stav 1. tačka 6. (sada tačka 7) KZ-a i na taj način odlukom o kazni prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu učinivši u korist okrivljenog povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. KZ-a u vezi člana 50. i 57. stav 1. tačka 6. (sada tačka 7) KZ-a.

S` obzirom na to da je u ovom slučaju zahtev za zaštitu zakonitosti podignut na štetu okrivljenog, Vrhovni kasacioni sud je uvažanjem zahteva samo utvrdio povredu zakona u korist okrivljenog, ne dirajući u pravnosnažnu sudsku odluku.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik Republike Srbije“, broj 116 od 22.12.2008. godine) i primenom člana 425. stav 2. u vezi stava 1. ZKP-a, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Vesna Veselinović, s.r.

Bata Cvetković, s.r.